

1. OBYĆ SIĘ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 sg obędzie się (1). *♦ praet 3 sg m obył się* (2).

Sł stp brak, Cn s.v. obywam się, Linde XVII – XVIII w.

1. Przetrwąć, ostać się; commorare Cn (3) :

Fraza: »i Bog się nie obędzie« (1): nie mářz nic ták řzkodliwego/ iáko gdy z řtanu podřego/ z łotrą lub z klechy řzkolnego/ pan ábo ksiądz Pleban bęďzie/ y bog řię tám nie obęďzie *CzechEp* 335.

Zwrot: »długo się nie obycć« (2): HENRYK Wrocławřkie Křiążę/ Lokietká podbieżał/ Lecź řię długo nie odbył: otrut od řwych/ wzleżał. *KlonKr* A3v [2 r.].

2. [Być długo (z subiektywnym podkreśleniem dosytu) [gdzie]: A gdy řię iuź domá obył *HistFort* M2.]

Synonimy: **1. ostać się, przetrwąć.**

Formacje współrdzenne cf BYĆ.